

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Halina Kiriło

SSN Dawid Miąsik

SSN Krzysztof Staryk

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi P. [...]

na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 17 grudnia 2015 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 lutego 2016 r.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 17 grudnia 2015 r. Państwowa Komisja Wyborcza odrzuciła sprawozdanie partii politycznej P. [...] o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2014 r., z powodu naruszenia art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2011 r., poz. 924 ze zm.).

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że w dniu 30 kwietnia 2014 r. na rachunek bieżący partii przyjęto wpłatę w kwocie 20 zł od S. [...]. Ponadto w tym

samym dniu przyjęto wpłatę w kwocie 20 zł od S.[...] na rachunek Funduszu Wyborczego partii. Uchybienia te skutkują odrzuceniem sprawozdania finansowego na podstawie art. 38a ust. 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych.

Partia polityczna P. [...] wniosła skargę na powyższą uchwałę, podnosząc, że przełanie kwoty 20 zł na konto Funduszu Wyborczego P. [...] z konta S. [...] nastąpiło pomyłkowo. W związku z powyższym skarżąca wniosła o uwzględnienie skargi i wydanie orzeczenia powodującego przyjęcie sprawozdania finansowego.

W odpowiedzi na skargę Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o jej oddalenie, wskazując, że środki pozyskane z zakwestionowanych wpłat nie zostały zwrócone, ale zużyte przez partię, o czym świadczy spadek salda na każdym z rachunków poniżej kwoty wskazanych wpłat: w wypadku rachunku bieżącego do kwoty 9,19 zł w dniu 20 maja 2014 r. oraz w wypadku rachunku Funduszu Wyborczego do kwoty 15,18 zł w dniu 20 maja 2015 r. Ponadto Państwowa Komisja Wyborcza zwróciła uwagę, że skarżący odnosi się jedynie do wpłaty dokonanej na rachunek Funduszu Wyborczego, pomijając wpłatę dokonaną na rachunek bieżący partii, której przyjęcie także stanowiło podstawę odrzucenia sprawozdania finansowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie zawiera usprawiedliwionych zarzutów.

Podstawę prawną zaskarżonej uchwały stanowił art. 38a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 38a ust. 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych, które obligują Państwową Komisję Wyborczą do odrzucenia sprawozdania finansowego partii politycznej w przypadku przyjmowania lub pozyskiwania środków finansowych ze źródeł niedozwolonych. Przepis ten ma brzmienie kategoryczne i nakazuje odrzucenie sprawozdania wyborczego przy spełnieniu wskazanych w nim przesłanek.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, partii politycznej mogą być przekazywane środki finansowe jedynie przez obywateli polskich mających stałe miejsce zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniami niemającymi zastosowania w rozpoznawanym przypadku. Skarżący

nie kwestionuje, że w dniu 30 kwietnia 2014 r. na rachunek bieżący partii oraz na rachunek jej Funduszu Wyborczego zostały dokonane wpłaty w kwotach po 20 zł z rachunku S. [...], a więc z rachunku osoby prawnej (art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. o stowarzyszeniach; jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1393 ze zm.). Stanowi to oczywiste naruszenie art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych, gdyż przyjmowanie przez partię środków finansowych przekazanych przez osoby prawne jest niedopuszczalne (por. postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2003 r., III SW 151/03, niepublikowane).

Konsekwencją tego naruszenia jest odrzucenie - z mocy art. 38a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 38a ust. 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych - sprawozdania o źródłach pozyskania środków finansowych przez partię polityczną, które następuje niezależnie od przyczyny naruszenia i braku winy lub znikomego stopnia zawinienia w naruszeniu prawa (por. postanowienia składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 2/02, OSNAPiUS 2003 nr 4, poz. 79; z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 3/02, OSNAPiUS 2003 nr 4, poz. 80; z dnia 23 kwietnia 2002 r., III SW 4/02, OSNAPiUS 2003 nr 4, poz. 81; z dnia 2 września 2005 r., III SW 10/05, LEX nr 276358).

Wobec niezasadności podniesionych zarzutów Sąd Najwyższy oddalił skargę na podstawie art. 34b ust. 2 i 3 w związku z art. 38b zdanie drugie ustawy o partiach politycznych.